

Sygn. akt I C 955/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 sierpnia 2016 roku

Sąd Rejonowy w Zgierzu, I Wydział Cywilny w składzie następującym:

Przewodniczący: Sędzia SR Ewelina Iwanowicz

Protokolant: Aleksandra Pisera

po rozpoznaniu w dniu 1 sierpnia 2016 roku w Zgierzu na rozprawie sprawy

z powództwa **Spółdzielni Mieszkaniowej w A.**

przeciwko **G. J. i M. J.**

o zapłatę

oddala powództwo.

Sygn. akt I C 955/16

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 23 września 2015 roku Spółdzielnia Mieszkaniowa w A. wniosła o zasądzenie od G. J. i M. J. solidarnie kwoty 5.062,20 złotych wraz z odsetkami ustawowymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz kosztami postępowania według norm przepisanych. Uzasadniając swoje żądanie powódka wskazała, iż pozwana G. J. jest członkiem spółdzielni i uzyskała przydział spółdzielczego lokatorskiego prawa do lokalu mieszkalnego(...) przy ul. (...) w A.. Pozwani nie wywiązali się z obowiązku comiesięcznych opłat z tytułu posiadania lokalu. Powódka wskazała, iż na dzień 22 września 2015 roku zadłużenie pozwanych wobec spółdzielni wynosi łącznie 5.062,20 złote, w tym: 4.678,10 złotych nieuiszczonych opłat oraz 384,10 złote ustawowych odsetek.

(pozew – k. 4-7)

W dniu 7 grudnia 2015 roku referendarz sądowy wydał przeciwko pozwany nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym.

(nakaz zapłaty – k. 22)

W sprzeciwie od nakazu zapłaty pozwani podnieśli zarzut przedawnienia roszczeń powoda wymagalnych do dnia 23 września 2012 roku. Wskazali, że Spółdzielnia Mieszkaniowa w latach 2012, 2013, 2015 niezgodnie z prawem dokonała przeksięgowania wpłat dotyczących bieżących zobowiązań z tytułu czynszu i innych – woda, CO na przedawnione odsetki w łącznej kwocie 3.692,37 złote, w tym w roku 2012 – 1.250 złotych, w 2013 – 1.000 złotych, w 2015 – 1.442,37 złote. Każdy przelew pozwanych zawierał zaś dyspozycję sposobu zaliczenia dokonanej wpłaty. Roszczenie Spółdzielni w kwocie 803 złote dotyczące czynszu za wrzesień 2015 roku zostało natomiast spełnione dnia 28 września 2015 roku w kwocie 780 zł. Pozwani dodali, iż odsetki naliczone od zadłużenia powstałego w latach 2012, 2013 i 2015 w wyniku przeksięgowania wpłat na odsetki przedawnione są niezależne. Pozwani wnieśli o obciążenie spółdzielni kosztami procesu.

(sprzeciw od nakazu zapłaty – k. 27-32)

Na terminie rozprawy 1 sierpnia 2016 roku pełnomocnik powoda wskazał, że powództwo obejmuje okres od 1 lipca 2014 roku do 22 września 2015 roku. Pozwana podtrzymała stanowisko jak w sprzeciwie od nakazu zapłaty, podniosła, iż według jej wyliczeń na koniec września 2015 roku miała nadpłatę w kwocie ponad 700 złotych po rozliczeniu kosztów ogrzewania za 2015 rok.

(protokół rozprawy – k. 78)

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

G. J. przysługuje spółdzielcze lokatorskie prawo do lokalu mieszkalnego (...)położonego w A. przy ul. (...) znajdującego się w zasobach Spółdzielni Mieszkaniowej w A..

Wraz z pozwaną w przedmiotowym lokalu zamieszkuje mąż M. J..

(bezsporne, nadto poświadczona za zgodność z oryginałem kopia przydziału lokalu – k. 8-8 odw.)

Na dzień 31 stycznia 2012 roku zaległość pozwanych z tytułu opłat należnych Spółdzielni za korzystanie z lokalu wynosiła 1.103,69 zł, zaś z tytułu odsetek za opóźnienie – 3.584,83 zł.

(wezwanie przesądowe – k. 34)

W dniu 5 marca 2012 roku pozwana dokonała przelewu na rzecz Spółdzielni w kwocie 1.503,69 złote. W tytule przelewu wskazała: spłata zadłużenia – czynsz 1.103,69 zł + odsetki należne/naliczone od 1 lutego 2009 roku do 29 lutego 2012 roku 400 zł.

(wyciąg z rachunku bankowego – k. 43)

Na dzień 31 marca 2012 roku zadłużenie z tytułu czynszu wynosiło 0 złotych, a z tytułu odsetek 3.210,09 złotych.

(raport obrotów i stanu konta pozwanej – k. 54)

W kwietniu, maju i czerwcu 2012 roku pozwana przelała na rzecz spółdzielni odpowiednio: 751,01 złotych, 752 złote i 750 złotych.

(raport obrotów i stanu konta pozwanej – k. 54-55)

W dniu 19 lipca 2012 roku pozwana przelała na rzecz Spółdzielni 750 złotych z tytułu czynszu za lipiec 2012 roku.

(raport obrotów i stanu konta pozwanej – k. 55, nadto wyciąg z rachunku bankowego – k. 44)

W lipcu 2012 r. powódka przekięgowała 1.000 zł z wpłat pozwanej na poczet zaległych odsetek. Powstało zadłużenie na koncie pozwanej w kwocie 994,76 złote.

(raport obrotów i stanu konta pozwanej – k. 55)

W dniu 26 października 2012 r. pozwana zapłaciła powódce 1.000 zł. W tytule przelewu podała: czynsz za październik 2012 + woda + CO. Powódka przekięgowała 250 złotych z wpłaty pozwanej na poczet zaległych odsetek. Zadłużenie na koncie pozwanej wzrosło do 2.066,50 złotych – opłaty i 2.032,84 złote – odsetki.

(wyciąg z rachunku bankowego – k. 45, raport obrotów i stanu konta pozwanej – k. 55)

Kwoty przekięgowane w 2012 roku zostały zaliczone na najstarsze odsetki.

(zeznania świadka W. K. – k. 79)

Dnia 26 marca 2013 roku pozwana przelała spółdzielni 850 złotych w tytule przelewu podając: czynsz za marzec 2013 roku. Powódka przeksięgowała 200 złotych z wpłaty pozwanej na poczet zaległych odsetek.

(wyciąg z rachunku bankowego – k. 46, raport obrotów i stanu konta pozwanej – k. 56)

W dniu 28 kwietnia 2013 roku pozwana zapłaciła powódce 800 złotych z tytułu czynszu za kwiecień 2013 roku. Powódka przeksięgowała 200 złotych z wpłaty pozwanej na poczet zaległych odsetek.

(wyciąg z rachunku bankowego – k. 47, raport obrotów i stanu konta pozwanej – k. 56)

W dniu 28 maja 2013 roku pozwana przelała Spółdzielni 800 złotych tytułem czynszu za maj 2013 roku + woda. Powódka przeksięgowała 200 złotych z wpłaty pozwanej na poczet zaległych odsetek.

(wyciąg z rachunku bankowego – k. 48, raport obrotów i stanu konta pozwanej – k. 57)

W czerwcu 2013 roku powódka przeksięgowała 100 złotych z wpłat pozwanej na poczet zaległych odsetek.

(raport obrotów i stanu konta pozwanej – k. 57)

W dniu 27 listopada 2013 roku pozwana dokonała przelewu na rzecz Spółdzielni w kwocie 906,03 zł. W tytule przelewu wskazała: czynsz za wrzesień 2013 roku + rozliczenie CO 200 zł. Powódka przeksięgowała 200 złotych z wpłat pozwanej na poczet zaległych odsetek.

(wyciąg z rachunku bankowego – k. 50, raport obrotów i stanu konta pozwanej – k. 57)

W dniu 27 grudnia 2013 roku pozwana wpłaciła do spółdzielni 906,03 złotych wpisując w tytule przelewu czynsz na grudzień 2013 roku + CO 200 złotych. Powódka przeksięgowała 100 złotych z wpłat pozwanej na poczet zaległych odsetek.

(wyciąg z rachunku bankowego – k. 51, raport obrotów i stanu konta pozwanej – k. 58)

Wpłaty przeksięgowane w 2013 roku zostały zaliczone na zaległe odsetki za lata 2011, 2012 i 2013.

(zeznania świadka W. K. – k. 78v-79)

W marcu 2015 roku powódka przeksięgowała 1.442,37 złote z nadpłaty pozwanej po rozliczeniu kosztów ogrzewania na poczet zaległych odsetek.

(raport obrotów i stanu konta pozwanej – k. 59, rozliczenie kosztów ogrzewania – k. 62)

28 września 2015 r. pozwana przelała Spółdzielni 780 złotych czynszu za wrzesień 2015 roku.

(wyciąg z rachunku bankowego – k. 52)

Spółdzielnia nie księgowała wpłat pozwanych na poczet konkretnych należności, gdyż nie dysponuje do tego odpowiednim programem komputerowym. Wpłaty zaliczane są przede wszystkim na należności główne. W stosunku do pozwanych spółdzielnia dokonała korekty wcześniejszych rozliczeń i przeksięgowała wpłaty zaliczone uprzednio na należność główną na odsetki, co spowodowało zwiększenie zadłużenia z tytułu należności głównej.

(zeznania świadka W. K. – k. 78v)

Pismem z dnia 16 kwietnia 2015 roku, doręczonym 27 kwietnia 2015 roku, powódka wezwała pozwanych do zapłaty kwoty 4.024,12 złote, w tym: 3.766,21 złotych tytułem zaległości w opłatach czynszu oraz 257,91 złotych tytułem odsetek za zwłokę w opłatach czynszu.

(bezsporne, nadto poświadczona za zgodność z oryginałem kopia wezwania – k. 9, 11, potwierdzenia odbioru – k. 10, 12)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie powołanych dowodów uznając je za wiarygodne.

Powódka załączyła do pozwu raport obrotów i stanu konta lokatora G. J. za 2015 rok. Według tego pisma na otwarciu roku na koncie pozwanej widniało zadłużenie w kwotach 3.550,26 złotych tytułem opłat i 1.640,67 złotych tytułem odsetek, a na wrzesień 2015 roku odpowiednio w kwotach 4.678,10 złotych i 384,10 złote. W ocenie Sądu, nie jest to wiarygodny dowód na okoliczność wysokości dochodzonej niniejszym pozwem należności, bowiem z uwagi na brak zestawień za wcześniejszy rok, którego drugą połowę obejmuje powództwo, a nawet jeszcze wcześniejsze, niemożliwym jest zweryfikowanie, jaki był stan zadłużenia na 1 lipca 2014 roku, czy zestawienie powyższe jest sporządzone starannie, czy uwzględnia wszystkie wpłaty pozwanych, jak ich wpłaty zostały zarachowane. Choć pozwani, a nie powódka na której spoczywał ciężar dowodu, złożyli podobne zestawienia, choć nie opatrzone podpisem osoby sporządzającej, za 2012 i 2013 rok, to i tak nie dają one pełnego obrazu stanu zadłużenia pozwanych, zwłaszcza że według ich wyliczeń zaległość nie istnieje, a nawet mają nadpłatę.

Podkreślić należało, iż pełnomocnik powoda poza wnioskiem o przesłuchanie w charakterze świadka głównej księgowej powodowej spółdzielni nie zgłosił po zapoznaniu się ze sprzeciwem pozwanych od nakazu zapłaty żadnych dodatkowych wniosków dowodowych zmierzających do zweryfikowania wysokości dochodzonej należności.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powództwo podlegało oddaleniu.

Jak stanowi art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 roku o spółdzielniach mieszkaniowych (Dz. U. z 2013 r. poz. 1222 ze zm.), członkowie spółdzielni, którym przysługują spółdzielcze prawa do lokali, są obowiązani uczestniczyć w pokrywaniu kosztów związanych z eksploatacją i utrzymaniem nieruchomości w częściach przypadających na ich lokale, eksploatacją i utrzymaniem nieruchomości stanowiących mienie spółdzielni przez uiszczanie opłat zgodnie z postanowieniami statutu. Stosownie do art. 4 ust. 6 ustawy,

za opłaty związane z eksploatacją i utrzymaniem lokali w spółdzielni mieszkaniowej odpowiadają solidarnie z członkami spółdzielni, właścicielami lokali niebędącymi członkami spółdzielni lub osobami niebędącymi członkami spółdzielni, którym przysługują spółdzielcze własnościowe prawa do lokali, osoby pełnoletnie stale z nimi zamieszkujące w lokalu,

z wyjątkiem pełnoletnich zstępnych pozostających na ich utrzymaniu, a także osoby faktycznie korzystające z lokalu.

W niniejszej sprawie pozwani zobowiązani byli uiszczać co miesiąc opłaty

za korzystanie z lokalu na rzecz Spółdzielni. Na dzień 31 marca 2012 roku zadłużenie pozwanych z tytułu czynszu wynosiło 0 złotych. W lipcu 2012 roku powódka przeksięgowała 1.000 złotych z wpłat pozwanej na poczet zaległych odsetek, wskutek czego powstało zadłużenie na koncie pozwanej co do należności głównej w kwocie 994,76 złotych. Działanie Spółdzielni naruszało przepis art. 451 §1 kc, zgodnie z którym dłużnik ma prawo wskazać, na co winna zostać zaliczona dokonana wpłata. W kolejnych przelewach pozwana wskazywała, że wpłaty winny być zaliczone na poczet bieżących należności. Jednakże zarówno w 2013 roku jak i 2015 roku powodowa spółdzielnia dokonała kolejnych dowolnych przeksięgowań na zaległe odsetki, które naruszały przepis art. 451 § 1 k.c. Działanie to powodowało wzrost zadłużenia pozwanych z tytułu czynszu. Zasadny był przy tym zarzut pozwanych przedawnienia roszczenia za zaległości wymagalne na dzień 23 września 2012 roku, gdyż termin przedawnienia wynosi w niniejszej sprawie 3 lata. Roszczenie powoda dotyczy bowiem należności o charakterze okresowym. Roszczenie o zapłatę odsetek ma również charakter świadczenia okresowego, wobec czego ulega przedawnieniu z upływem lat 3. Roszczenie o odsetki przedawnia się przy tym najpóźniej z chwilą przedawnienia roszczenia głównego (wyrok SN z dnia 20 października 2006 roku, IV CSK 134/05, Lex nr 607274). Zadłużenie pozwanych powstało zatem na skutek nieprawidłowego działania spółdzielni. Jeżeli nawet przyjąć, iż w jakimś zakresie zadłużenie faktycznie istniało, zwłaszcza

w zakresie odsetek, to strona powodowa w żaden sposób nie sprostала ciężarowi dowodu. Jak już była mowa powyżej, powódka ograniczyła się do złożenia raportu obrotów i stanu konta za część okresu objętego powództwem i zeznań świadka, który potwierdził jedynie niezgodną z przepisami Kodeksu cywilnego praktykę spółdzielni przeksięgowywania wpłat lokatorów na inne należności niż przez nich wskazane. W ocenie Sądu, powódka nie udowodniła więc zasadności swego roszczenia.

Z uwagi na powyższe, Sąd orzekł jak w sentencji.